

Opgave 2 Eindeloos ouderschap

tekst 3

Laat je zoon studeren

*Laat je zoon studeren, laat hem voor
minister leren, laat je zoon studeren
aan een universiteit*

*Laat je zoon studeren om de buurt te
5 imponeren*

*Laat het circuleren en je aanzien is
een feit*

Het liedje waarmee het Leidsch
Studentencabaret in 1960 zijn roem
10 vestigde, is legendarisch geworden.
(...) *Laat je zoon studeren* was de
bekroning van de gedachte dat je
kinderen het verder zullen brengen
dan jij. (...) Opeens is die gedachte
15 dat je kinderen het verder zullen
schoppen dan jij niet meer zo
vanzelfsprekend. In 2010 werd het
door onderzoek bevestigd: vaker dan
voorheen blijven kinderen steken op
20 een lager opleidings- en
beroepsniveau dan hun ouders.
Ouders die zelf het product zijn van
de optimistische jaren zestig en
zeventig kunnen er 's nachts van
25 wakker liggen. (...) En wat doe je dan
als je zelf je schaapjes op het droge
hebt en je ziet je kind worstelen met
geld en toekomstkansen? Helpen,
natuurlijk!
(...)

30 Nog niet zo lang geleden was 'oud en
arm' een vanzelfsprekende
combinatie. Oudjes waren
aangewezen op hulp van hun
kinderen, van de kerk of van andere
35 liefdadige instanties. Pas na de
oorlog¹⁾, met de komst van de
AOW²⁾, de uitbreiding en ophoging
van pensioenen en de algemene
welvaartstijging veranderde dat. (...)
40 Nu verdienen ze juist méér. Armoede
komt onder ouderen weinig meer
voor. Armoede vind je veel vaker bij
jongeren, vooral eenoudergezinnen.
Heel wat jongvolwassenen moeten
45 zich behelpen met los-vastbaantjes
waarvan ze zonder hulp nauwelijks
kunnen rondkomen. (...) Ook
succesvolle tweeverdieners wenden
zich nu al [massaal] tot hun ouders
50 om hulp bij het oppassen, omdat ze
zelf volledig worden opgeslokt door
hun zware en veeleisende banen.
(...) Wat ook een rol speelt, is dat
kinderen belangrijke stappen naar
55 volwassenheid, zoals zelfstandig
gaan wonen, trouwen en kinderen
krijgen, langer uitstellen. Ook
daardoor blijven ze langer afhankelijk
van hun ouders.

bron: Vuijsje en Groen, 2017

noot 1 de Tweede Wereldoorlog

noot 2 AOW = Algemene Ouderdomswet. Deze wet regelt het basispensioen.

tekst 4

Persoonlijke groei

In de jaren zestig (...) moest je je ouders echt zo snel mogelijk vaarwel zeggen, anders werd het nooit wat met je persoonlijke groei! (...) Of het
5 nu ging om [het bezoeken van] je ooms en tantes of om je ouders – babyboomers hadden er weinig mee

op: al die stoffige verplichtingen tegenover mensen die je niet eens
10 zelf had gekozen! (...) Je kon beter op vriendschapsbanden vertrouwen, vrienden kon je uitzoeken zonder maatschappelijke dwang en op basis van je eigen individuele voorkeur.

bron: Vuijsje en Groen, 2017